

Mami, tati și cu tine, împreună cu frații sau surorile tale, sunteți o echipă. Vă place să vă jucați împreună, să râdeți împreună, să vizitați locuri împreună, să mâncați împreună, să faceți totul împreună!

Poate ai observat că, în această echipă, de obicei mami face anumite lucruri, iar tati face altele. De exemplu, unul dintre ei pregătește masa (în unele familii, mama, în altele, tata), iar celălalt face curat în casă. Unul dintre ei citește povestea de seară, iar celălalt doarme cu tine noaptea, dacă nu-ți place să dormi fără cineva alături (deși unor copii le place chiar foarte mult).

E bine să știi că se întâmplă așa pentru că e mai ușor pentru toată lumea, nu pentru că mami sau tati nu ar putea să facă ce face celălalt. De exemplu, când mami trebuie să plece pentru o zi sau două de acasă, tati face toate lucrurile care trebuie făcute: se joacă cu tine, te ajută la teme, îți pregătește masa, te ajută să faci baie și apoi îți citește povestea de seară.

Și apoi, într-o zi specială, te-ai născut tu! A fost așa: era într-o dimineață devreme, tatăl tău a deschis ochii și a văzut că mama ta nu era lângă el, în pat. *Hmm, s-o fi dus până la baie, s-a gândit el, așa că s-a dat jos din pat și a ieșit din dormitor. În mijlocul sufrageriei a observat-o pe mama ta, cu paltonul pe ea.*

— Ce se întâmplă? a întrebat tati, încă buimac de somn.

— Vine!

— Cine vine, ploaia? Iarna? Domnul care aduce pizza? a întrebat tati, zăpăcit.

— Nu, ce pizza, vine bebelușul!

Vorbele acestea l-au trezit pe loc și, cu o viteză de Superman, tati s-a pus în mișcare: în câteva secunde era spălat, îmbrăcat și tot emoționat, gata să-și cunoască puil.

Câteva ore mai târziu, la maternitate, ai apărut tu pe lume.

Momentul când te-a văzut prima dată a fost cel mai frumos din toată viața lui de până atunci, așa crede tatăl tău. Te-a luat în brațe ca pe un platou plin cu prăjituri înalte, cu multă frișcă pe ele, te-a privit lung și a simțit cum îl inundă o dragoste cum nu mai simțise până atunci. Cea mai mare dragoste din lume!

Apoi a și lăcrimat de bucurie – de data asta suntem siguri că nu i-a mai intrat nimic în ochi. E normal, să știi, și tații au emoții puternice, plâng, se tem, sunt nesiguri uneori, foarte fericiți sau visători alteori.

Iar asta îi face cu adevărat minunați!